

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.219/2025/6.

A felperes:

(felperes neve) (cím)

A felperes képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (iroda 1. címe.; ügyintéző: dr. Kiss Tibor ügyvéd)

Az alperes:

(X) Szerkesztősége (címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (iroda 2. címe.; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 16.P.20.503/2025/6.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes, 16.P.20.503/2025/8.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, az alábbiak szerint megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül a (hírportál címe) internetes portál főoldalán kommentár nélkül a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel, 24 óra időtartamban tegye közzé: „Helyreigazítás a 2025. február 21-én közzétett „A (párt neve) Párt új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a (bizottság rövidített neve) elnökeként” című cikkünk miatt” szövegű közleményt. Egyidejűleg ennek szövegére kattintással tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 21-i „A (párt neve) Párt új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a (bizottság rövidített neve) elnökeként (videó)” című cikkét és annak címe alatt, a lead felett az eredeti cikk megjelenésének megfelelő szedési módban és betűmérettel helyezze el az alábbi helyreigazító közleményt mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig kommentár nélkül.

„Helyreigazítás

A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy (felperes neve) a (bizottság rövidített neve) elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy

törvénytelen eszközökkel jutott hozzá ahhoz az összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött (bizottság rövidített neve) elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként illetve költségtérítés formájában megillette”.

Mellőzi a felperes perköltség és eljárási illeték fizetésére kötelezését.

Kötelezi a (kiadó neve) Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.227.148 (egymillió-kettőszázhuszonhétezer-egyszáznegyvennyolc) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a (kiadó neve) Zrt.-t, hogy a Magyar Államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig fizessen meg 31.500 (harmincezer-ötszáz) forint eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a (kiadó neve) Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 857.415 (nyolcszázötvenhétezer-négyszáztizenöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a (kiadó neve) Zrt.-t, hogy a Magyar Államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az első- és a másodfokú eljárási illetékfizetési kötelezettség esedékessége a jelen határozat meghozatalától számított 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes olimpikon, 2017. évtől 2022. január végéig terjedő időszakban a (bizottság neve) Bizottság (a továbbiakban: (bizottság rövidített neve)) elnöke volt. A (bizottság rövidített neve) elnökeként havi tiszteletdíjban, külföldi utazásai kapcsán pedig költségtérítésben részesült.

[2] A felperes 2025. február 15. napján a (párt neve) Párt Kongresszusán felszólalt, annak szakértőjeként tett nyilatkozatokat.

[3] Az alperes által szerkesztett (X) 2025. február 21. napján „cikk címe” felcímmel, „A (párt neve) Párt új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a (bizottság rövidített neve) elnökeként (videó)” címmel jelentett meg írást, amely a következőket tartalmazza:

[4] „(felperes neve), a (bizottság neve) Bizottság ((bizottság rövidített neve)) egykori elnöke összesen 125,68 millió forintot vett ki a szervezet kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járulékokkal – írja a (televíziós műsor címe).

[5] (felperes neve) nemcsak megbukott, hanem nyereszkeskedett is a (bizottság rövidített neve) élén.

[6] A (televíziós műsor címe) videóriportjában felhívták a figyelmet arra, hogy ő volt az egyetlen elnök, aki felvette milliós fizetését, a korábbi és későbbi vezetők, például (személy 1. neve) és (személy 2. neve) külön díjazás nélkül vezették a (bizottság rövidített neve)-ot.

[7] (felperes neve) ezzel ellentétesen évről évre csaknem megduplázta fizetését, ezen kívül napidíjakból csaknem 9 millió forintot szedett össze, emellé pedig különböző juttatásokat is kiutalt magának.

[8] A trükközések miatt végül vállalhatatlan lett.

[9] (felperes neve) 2017. és 2022. között vezette a (bizottság rövidített neve)-ot, és ez idő alatt a szervezet forrásait saját előnyére fordította. Fizetése és juttatásai folyamatosan nőttek, emberei pedig ugyancsak jól jártak, miközben a magyar sport támogatása háttérbe szorult. A pénzügyi trükközések miatt végül vállalhatatlan lett a helyzete és kénytelen volt távozni... .

[10] (felperes neve) nem tanult a bukásból: legutóbb a (párt neve) Párt kongresszusán szólalt fel, mint „szakértő”, ahol kijelentette, hogy ismét képviselné a magyar sportot.

[11] Az ember, aki százmilliókat vett ki a (bizottság rövidített neve)-ból, most újabb lehetőségeket keres magának a közéletben.”

[12] A cikkbe ágyazottan a (televízióadó neve) által készített videóban részletes kimutatás szerepelt a felperes elnöksége alatt felvett emelkedő összegű tiszteletdíjakról.

[13] A felperes a jogszabályban írt követelményeknek megfelelően benyújtott helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[14] Az alperes tartalomszolgáltatója a (kiadó neve) Zrt.

A kereseti kérelem, ellenkérelem

[15] A felperes keresetében kérte, a bíróság kötelezze az alperest a következő helyreigazító közlemény közzétételére.:

[16] „A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy (felperes neve) a (bizottság rövidített neve) elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött (bizottság rövidített neve) elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségtérítés formájában megillette.

A valóság ezzel szemben az, hogy (felperes neve) a (bizottság rövidített neve) elnökeként kizárólag a jogszabályok és a (bizottság rövidített neve) belső szabályzataival összhangban járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a (bizottság rövidített neve) pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt és jelenleg sincs folyamatban.”

[17] Kérte, a bíróság kötelezze az alperest, 5 napon belül a cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a (hírportál címe) internetes portál főoldalán kommentár nélkül (felperes neve) volt (bizottság rövidített neve) elnökkel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közleményt, egyidejűleg annak szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 21-ei „a (párt neve) Párt új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a (bizottság rövidített neve) elnökeként (videó) című cikket és annak címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig, amíg a cikk elérhető, legalább 30 napig, kommentár nélkül a helyreigazító közleményt. Kérte, a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt, a (kiadó neve) Zrt.-t a perben felmerült költségének a megtérítésére. A 17/2024 (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) alapján a megbízási szerződésben rögzített ügyvédi megbízási díjra vonatkozó nyilatkozat csatolásával összesen 958.920 forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 9320 forint útiköltségből álló perköltséget számított fel 15 munkaóra figyelembevételével. Keresetének jogalapját a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdésére, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította. Állította, a (bizottság rövidített neve) elnökeként kizárólag a jogszabályok és az elnökség határozatai alapján meghatározott mértékű havi tiszteletdíjban, illetve külföldi utazások esetén költségtérítésben részesült. A (bizottság rövidített neve) bevételeinek 20 %-a származik, illetve származott az érintett időszakban állami támogatásból, a többi bevétel a (bizottság rövidített neve) saját tevékenységének, gazdálkodásának eredménye. A (bizottság rövidített neve) tehát csak kis részben használt fel közpénzt, és csak a teljes költségvetésének a töredéke minősül olyan közpénznek, amiből tevékenységének költségeit fedezi. Valótlan az a tényállítás, hogy a (bizottság rövidített neve) elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel az alperes egyértelműen arra utal, hogy megszegte a közpénzekkel való felelős gazdálkodás szabályait, jogellenes magatartást tanúsított a közpénzek felhasználását illetően, sőt kifejezetten bűncselekményt követett el. Különösen sérelmezte, hogy a valótlan tényállítás a cikk címében került megjelenítésre. A cikk címe az, amely leginkább alkalmas az olvasók figyelmének megragadására. A címben szereplő valótlan tényállítást igyekszik alátámasztani az írás valamennyi további kijelentése. A tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolási szempontja az ún. bizonyíthatósági teszt, amelyre figyelemmel a sérelmezett közlés egyértelműen tényállítás, nem pedig véleménynyilvánítás.

[18] A közpénz eltüntetése a magyar nyelvben egyértelműen a sikkasztás, jogellenes eltulajdonítás szinonimája az átlagolvasó számára. Hangsúlyozta, állításainak bizonyítása az alperest terheli.

[19] Mint a (bizottság rövidített neve) volt elnöke nem tekinthető olyan közszereplőnek, akinek fokozott mértékben kellene tűrési kötelezettséget gyakorolnia a valótlan, bűncselekmény elkövetését állító tényállításokkal kapcsolatosan.

[20] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, amelyet az IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a megbízási szerződésben szereplő 65.000 forint/óra+áfa ügyvédi munkadíjban számított fel a kereset feldolgozására és az ellenkérelem elkészítésére fordított ügyvédi munkaórát 8 órában jelölve meg.

[21] Védekezése szerint a sérelmezett közlés közügyben tett kifejezett véleménynyilvánításként értékelendő, amely miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A felperes közszereplő, akinek a vele szemben kifejtett vélemények, kijelentések vonatkozásában a véleményszabadság erősebb oltalma alapján fokozott türelmet kell tanúsítania. A sérelmezett kijelentést a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában írtak alapján értékelve az kellő ténybeli alapon nyugszik. A hivatkozott videó riport összegyűjtötte és nyilvánosságra hozta az adatokat, amelyre alapítottna a cikk írója megfogalmazta azt a kritikáját, hogy a (bizottság rövidített neve) elnökeként a felperes korábban 125 millió forint közpénzt vett fel juttatásként. A cikkben a szerző az olvasók tudomására hozta, hogy sem a felperes elődei, sem pedig a felperes után e tisztséget betöltő személy nem részesült tiszteletdíjban, velük szemben csak a felperes vette fel a részére megállapított tiszteletdíjat. A cikk tényekkel alátámasztottna tartalmazza, hogy a felperes juttatásai elnökségének időszaka alatt hogyan emelkedtek. A sérelmezett cikkben az újságíró a felperesnek e magatartását kritizálta.

[22] Érvelése szerint a bíróság a cikkben tényállítás formájában megjelenő következtetések megalapozottságát megteremtő, vékony ténybeli alap és következtetés minőségét nem vizsgálhatja, a politikai viták és vélemények minősítésével azokat nem döntheti el (BH2007. 151.). A közöltek alapján az olvasónak lehetősége van annak megítélésére, hogy a cikk írójának következtetései levonására a logika szabályainak megfelelően okszerűen került-e sor. A következtetés, a vélemény – annak helyességétől, helytelenségétől függetlenül – sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet.

[23] Az Alkotmánybíróság 3/2015. (II.2.) és 7/2014. (III.7.) határozatának tartalmára utalással előadta, hogy közéleti véleménynyilvánítás fokozott védelme nem csak a közügyekben megfogalmazott értékítéletre, hanem a közügyek körébe tartozó tényállításokra is vonatkozik. Védekezésében hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának határozataira is. Érvelése szerint az a közlés, hogy a felperes közpénzt tüntetett el, nem kelti annak hamis látszatát, hogy törvénytelen eszközökhöz folyamodott, vagyis bűncselekményt követett el. Nem állította, hogy a felperesnek tisztségéből fakadóan nem jártak ezek a pénzüsszegek.

[24] Utalt arra, a PK 15. számú állásfoglalás alapján nem kötelezhető a sajtó olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. A felperes által kért helyreigazító közlemény valós közzétételére vonatkozó része meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol.

Az elsőfokú ítélet

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 660.400 forint perköltséget, valamint az államnak 31.500 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[26] Ítéletének indokolásában felhívta a jogvita elbírálása szempontjából releváns jogszabályi rendelkezéseket, Magyarország Alaptörvénye IX. cikk (1) és (2) bekezdésében, Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltakat, ismertette a sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál irányadó PK 12. számú állásfoglalásban meghatározott szempontokat.

[27] Megállapította, a felperes egy politikai párt legmagasabb szintű rendezvényén, kongresszusán szólalt fel, ezért – tágabb értelemben véve – közéleti szereplőnek tekintendő önkéntes vállalása folytán.

[28] Hangsúlyozta, a felperes keresete lényegében csak a sérelmezett cikk címét érinti, mert az hivatkozása szerint a „közpénz eltüntetése” kifejezés törvénysértő magatartásra, bűncselekmény elkövetésére utal. Helyreigazítási kérelmében nem sérelmezte, hogy közpénznek minősíti a (bizottság rövidített neve) azon anyagi forrását, amely a tiszteletdíja és költségterítése alapjául szolgál. Ezért nem vizsgálta, hogy a (bizottság rövidített neve) anyagi forrásainak mely része tartalmaz a társadalmi közfelfogás szerint közpénzt.

[29] Megítélése szerint a cikk címét és tartalmát képező közléseket összefüggésükben értékelve az újságíró nem önálló tényállításként, hanem véleményként (a tényekből levont következtetésként) adta elő, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A „közpénz eltüntetése” mint kifejezés értékelhető egyrészt jogszerűtlen, akár bűncselekmény gyanúját felvető kifejezésként is, de nem ez az egyetlen, a közgondolkodásban előforduló értelmezési lehetőség, hanem a közcél megvalósulását nem eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti. A cikk szerzőjének véleménye, hogy a felperes által felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem a felperes magánérdekének biztosítását szolgálta más (bizottság rövidített neve) elnökökkel összevetve.

[30] Az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII.5.) AB határozat indokolásában foglaltakat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a sérelmezett cikk címe nyilvánvaló leegyszerűsítés, de nem megtévesztő és nem hordoz valótlan elemet. Kiemelte, a cikk és a cikkbe ágyazott riport szerzője egyaránt elemzi a felperes éves juttatásainak emelkedését és az így megállapított éves tiszteletdíj költségeket szembesíti azzal a körülménnyel, hogy a felperes elődei, illetve a felperest tisztségében követő elnök tevékenysége kapcsán nem merült fel hasonló nagyságrendű kiadás, mert nem vettek fel tiszteletdíjat. A sérelmezett közlés azt a kritikát fejezi ki túlzó, de a valósághoz köthető formában, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód is létezik a (bizottság rövidített neve) pénzei kapcsán, amennyiben a (bizottság rövidített neve) elnöke nem veszi igénybe a tiszteletdíj felvételének lehetőségét.

[31] Hangsúlyozta, közérdeklődésre számot tartó körülmény, kik azok a személyek akik szakértőként csatlakoznak egy politikai párthoz, ezen személyeknek milyen az erkölcsi megbecsültsége, szakmai és emberi minősége, mert ez az adott párt közéleti tevékenységére is kihatással van. A felperes a tudatosan hamis tényállításokat valóban nem köteles eltűnni, viszont a korábbi társadalmi tevékenységével kapcsolatos, akár negatív értékítéletet igen, mert az a véleménynyilvánítás szabadságához tartozik. Kiemelte, a felperes sem az előzetes eljárásban, sem a peres eljárásban nem vitatta, hogy valós adatokat tartalmaznak a jövedelmére vonatkozó táblázatok, nem vitatta a korábbi és későbbi (bizottság rövidített neve) elnökök tiszteletdíjjal kapcsolatos eljárására vonatkozó állítás valóságtartalmát sem.

[32] Mindezek alapján a sajtó-helyreigazításra irányuló igényt megalapozatlannak találta. A felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felszámított perköltségének megfizetésére.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[33] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, a helyreigazítás iránti kérelmének helytadó döntés meghozatalát és a (kiadó neve) Zrt. 958.920 forint+áfa ügyvédi munkadíjból és 9320 forint utazási költségéből álló elsőfokú perköltségének megfizetésére kötelezését kérte. Másodlagos fellebbezése szerint az alperes javára megítélt perköltség 65.000 forint+áfa összegre való mérséklését kérte. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos másodfokú perköltségként az IM r. 2. § (1) bekezdés

a) pontja alapján ügyvédi munkadíjként a keresetlevélhez csatolt nyilatkozat alapján négy munkaóra megjelölésével bruttó 329.225 forint ügyvédi munkadíjat igényelt. A másodfokú tárgyaláson való részvétellel, illetve kifejtett tevékenységgel összefüggésben 8 munkaóra alapulvételével 518.464 forint ügyvédi munkadíjat, továbbá 9726 forint útiköltséget számított fel. A másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata szerint visszavonta a fellebbezés tárgyaláson való elbírálására irányuló kérelmét.

[34] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. §-ának és a PK 12. számú állásfoglalás III. pontjának megsértésével utasította el a keresetet. A cikkben szereplő „eltüntet” szó egyértelműen tényállítás, kifejezetten bűncselekményre utaló kifejezés, amelynek valóságtartalma egyértelműen bizonyítható. A cikkben ismertetett tények a felperest jogszerűen megillető tiszteletdíj illetve egyéb költségtérítés elemeit veszi sorra társadalombiztosítási járulékokkal együtt. Ehhez képest nem ezekből a tényekből vont le az újságíró következtetést, amikor a cikk címében állítja, hogy egy kiemelt társadalmi pozíciót betöltve tüntetett el 100 milliós nagyságrendben közpénzt. A címben az alperes megváltoztatta a szövegben írtak tényleges tartalmát és azokkal ellentétben jogellenes pénzeltüntetésre, tulajdonképpen sikkasztásra, hűtlen vagy hanyag kezelésre utalva tett valótlan tényállítást. Utalt arra, a Kúria legújabb gyakorlata szerint a jogsértés megállapítására csak akkor nem kerülhet sor, ha a kifogásolt közlés belül marad a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tágabban értelmezett keretein és a szöveggörnyezetből kitűnően valóban véleményről van szó, amely ugyanakkor kifejezőmódjában indokolatlanul nem bántó, sértő vagy megalázó. A jelen esetben az alperes túllépte e korlátokat.

[35] A helyreigazítási igény elutasításával az elsőfokú bíróság az Smtv. 4. § (3) bekezdését és 10. §-át is megsértette.

[36] Hivatkozott arra, hogy a sportról szóló (továbbiakban: Stv.) 2004. évi I. tv. 38. § (1) bekezdése értelmében a (bizottság rövidített neve) országos közfeladatokat ellátó köztestület, amely a Civiltv. szerinti nyilvántartásba vétel nélkül közhasznú szervezetnek minősül. Az állam az Stv. 38. § (2) bekezdésben meghatározottak szerint évente biztosítja a (bizottság rövidített neve) közfeladatellátással összefüggő működési kiadásait. Ugyanakkor a (bizottság rövidített neve) az állami támogatás mellett tagdíjból és a tagok által nyújtott más hozzájárulásukból, szponzori és egyéb bevételekből is gazdálkodik. Az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben a perfelvételi tárgyaláson egyértelműen vitatta a közpénz jelleget.

[37] Megalapozatlan a közpénz eltüntetésének elsőfokú ítélet szerinti értelmezése, továbbá az a megállapítás is, hogy a felperes által felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem magánérdekének biztosítását szolgálta. A törvényes módon, elnökségi határozat alapján fizetett juttatás ugyanis a munkája ellenértéke volt. Az elsőfokú bíróság lényegében kétségbe vonta azt, hogy a felperes mint sportvezetői tevékenységet kifejtő személy díjazásra lenne jogosult. Elnöki fizetése a létfenntartását biztosította, mivel más kereső tevékenységet a (bizottság rövidített neve) elnöki tisztsége mellett nem végzett.

[38] Az, hogy az öt megelőző (bizottság rövidített neve) elnökök nem részesültek tiszteletdíjban, nem jelenti a részére kifizetett közpénz eltüntetését, jogtalan felhasználását. Iratellenesen utal arra az elsőfokú bíróság, hogy nem kifogásolta a perbeli adatok valóságtartalmát. A jelen per tárgya ugyanis nem a tiszteletdíj, illetve az utazási költségtérítés összegszerűségének a pontossága, a kereset középpontjában az áll, hogy az öt tiszteletdíjként és utazási költségtérítésként megillető összegeket az alperes jogtalan elsajátításként tüntette fel.

[39] Megalapozatlan az az álláspont, hogy a cím leegyszerűsítést tartalmaz. Az elsőfokú ítéletben hivatkozott AB határozat indokolásának általános megállapításai nem vetíthetők rá a jelen per tárgyát képező cikk sérelmezett kijelentéseire.

[40] Megalapozatlan az az ítéleti megállapítás, hogy a szerző éves juttatásának az emelkedését elemzi és azt hasonlítja össze elődei juttatásával, illetőleg azok hiányával. Ebből következően téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a közlés kritikát fejez ki. A cikk nem arról szól, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód az, ha a (bizottság rövidített neve) elnök nem részesül tiszteletdíjban mint az, hogy az általa elvégzett munkáért jogszerű díjazásban részesül.

[41] Másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán előadta, az alperes a perfelvételi és érdemi tárgyaláson nem jelent meg, egy rövid ellenkérelmet terjesztett elő, amely bizonyítási indítványt nem tartalmazott, néhány általános jogi érven túlmenően érdemi ellenkérelme részletes indokolást sem. A jogi képviselő által kifejtett tevékenység egy munkaóra alatt elvégezhető volt. Az elsőfokú bíróság az IM r. 4. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerinti kötelezettségét megsértve, nem indokolta részletesen, tartalmi elemzéssel alátámasztotta azt, hogy az alperes által felszámított munkadíjat milyen módon, mely körülményekre tekintettel és milyen mértékben nem tartotta indokoltnak mérsékelni, azt sem jelölte meg, hogy hány órai ügyvédi tevékenységet tartott indokoltnak. Eltért a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensképes döntésében foglaltaktól anélkül, hogy ennek indokát adta volna. Ezzel az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 346. § (4) bekezdésében foglaltakat.

[42] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében – tartalmilag – az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján áfával növelten két munkaóra felszámításával meghatározott ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetését kérte. Változatlan álláspontja szerint a sérelmezett közlés közügyben kifejezett véleménynyilvánításként értékelendő, amely miatt nincs helye helyreigazításnak. Álláspontjának alátámasztására megismételte az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmének az érveit. Hangsúlyozta, a kereset megítélése szempontjából kiemelt szerepe van a felperes személyének. A felperes mint a (bizottság rövidített neve) volt elnöke és olimpikon, valamint a jelenlegi politikai szerepvállalása folytán közszereplőnek minősül, ezáltal fokozott tűrési kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények kapcsán.

[43] Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes által valóságként közölni kért szöveg a sérelmezett tényállítás helyreigazításához szükségtelen. A helyreigazító közlemény tartalmazza a valóltan tény, annak megjelenítésével megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók.

Az ítéltábla döntésének indokai

[44] A fellebbezés túlnyomórészt alapos.

[45] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmú követelmények körében előadottak.

[46] E rendelkezésből következően a 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – , hogy a fellebbező fél milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól a tekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét és azt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező fél milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét.

[47] A Pp. 369. §-a meghatározza, hogy a felülbírálati jogkör milyen elvi keretek között gyakorolható. Az elsődleges fellebbezés körében kifejtett indokok a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását indokolják, azaz az ítéletáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből levont téves következtetéssel az Smtv. 12. § (1) bekezdését megsértve tekintette-e megalapozatlannak a felperes sajtó-helyreigazítás iránti igényét.

[48] Az ítéletábla nem ért egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával az alábbiakra tekintettel.

[49] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakításához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

[50] Ezzel összefüggésben az Smtv. 4. § (1) bekezdése rögzíti, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[51] A helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait a PK 12. számú állásfoglalás tartalmazza. Ennek megfelelően a sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreállításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja (2-3. pont).

[52] A PK állásfoglalás II. pontjához fűzött indokolás szerint annak megállapításánál, hogy megvalósult-e a jogsértés, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni. A kizárólag betű szerinti, formális értelmezés sok esetben ellentétes lenne a sajtó-helyreigazítás céljával és rendeltetésével. A jogsértés elbírálásánál ezért nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szöveggörnyezetre is és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Így kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény kifogásolt részében, illetőleg a közlemény egészében – esetleg a címében – kifejezett tényállításaival meghamisítja-e, hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e a személyhez fűződő jogok vagy érdekek megsértésére, tehát megalapozza-e a helyreigazítás elrendelését. A jogsértő közlés történhet közvetetten: célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával. Ilyen esetben is lehetővé kell tenni a helyreigazítást, ha a közlemény valóságos tartalma alkalmas valótlan tényállítás kifejezésére, illetve a való

tények hamis feltüntetésére. Nyilvánvaló, hogy helyreigazításnak van helye akkor is, ha a sajtó valamely nyilatkozat lényeges értelmének a megváltoztatásával, a nyilatkozat egyes elemeinek a kihagyásával, vagy átcsoportosításával tünteti fel hamis színben a valóságot.

[53] A sajtó-helyreigazítási igény megalapozottságának elbírálása során jelentősége van annak, hogy az érintett közszereplőnek minősül-e, illetve az írás közügyeket érintő kérdésben való megszólalás-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján ugyanis a közszereplőket támadó kritikát és bírálatot a véleménynyilvánítás szabadsága szélesebb körben védelmezi, mint az átlag polgárt érő bírálatot. Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleménysszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni [13/2014. (IV. 18.) AB határozat [28] bekezdés].

[54] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a felperest a (párt neve) Párt kongresszusán való felszólalása, ezáltal a politikai szerepvállalása közszereplővé teszi. Közérdeklődésre számot tartó, ezáltal a közéleti vita része, hogy kik vállalnak szerepet egy olyan politikai pártban, amely a majdani az országgyűlési választások potenciális résztvevője, e személyeknek mélyen az „előléte”, így a felperes nem csupán közszereplői minősége, hanem a cikk közügyet vitató tartalmára tekintettel is fokozott türesemre köteles az őt ért, illetve minősítő, a személyét támadó megnyilvánulások tekintetében.

[55] A véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben a szerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállásnak minősül-e. Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával, vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [13/2024. (IV. 18.) AB határozat, indokolás [31] bekezdés].

[56] Tény, hogy a felperes által kifogásolt közlést a cikk címe tartalmazza. A felperes azonban a helyreigazítási kérelem szövegéből kitűnően nem önmagában a címben szereplő közlést sérelmezte. A kérelem egészéből az tűnt ki, hogy a felperes a cikk egésze által keltett hamis látszatot kifogásolta.

[57] A PK 12. számú állásfoglalásban foglaltakra figyelemmel a szöveggörnyezetre, az egymással összetartozó részek összefüggéseire figyelemmel kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény a kifogásolt részében kifejezett tényállításával meghamisítja-e, hamis színben tünteti-e fel a valóságot.

[58] A fentiek alapján alapvető jelentőséget kell tulajdonítani az írás további részének. Az írás szövegösszefüggéseit vizsgálva annak nem tulajdonítható az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt tartalom.

[59] Az írásnak – a (televíziós műsor címe) hírműsorából idézett – egyes tényállításai nem vitatottan valóságok, így a felperes (bizottság rövidített neve) elnöksége alatt felvett juttatásokra vonatkozó adatok, továbbá, hogy más megnevezett elnökök díjazás nélkül látták el feladatukat.

[60] A tudósítás ezzel összefüggő részének felperesre vonatkoztatható lényegi mondanivalója azonban az a cikkben idézett mondat, amely szerint „(felperes neve) a (bizottság neve) Bizottság ((bizottság rövidített neve)) egykori elnöke összesen 125,68 millió forintot vett ki a szervezet kasszából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járadékokkal”. E kijelentés gondolat tartalma megegyező a sérelmezett közlésével. Annak jelentés tartalma, hogy a felperes nem legálisan jutott a megjelölt összeghez. Helytálló a felperesnek az a hivatkozása, hogy a közpénz eltüntetése kifejezés a szavak általánosan

elfogadott jelentése alapján bűncselekményre utal, a jogtalan, de legalábbis a törvénytelen felhasználás szinonimája. Ez pedig nyilvánvalóan bizonyítható, következésképp a kifogásolt közlés tényállításnak minősül.

[61] Az alperes a tényállítás valóságát az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére meg sem kísérelte igazolni (PK 14. számú állásfoglalás). A cikknek azok a megnyilvánulásai, amelyeket az újságíró a tények hírműsorát értékelve fogalmaz meg, valóban tekinthetők véleménynek. A híreszteléssel érintett gondolattartalom azonban egyértelműen tényállítás.

[62] Sajtó-helyreigazítási perben a sajtószervet objektív felelősség terheli a más személytől származó értesülés továbbadásáért (híresztelésért, Kúria Pfv.20.442/2024/4.).

[63] A felperes már a keresetlevelében tényállítást tett arra nézve, hogy a (bizottság rövidített neve) bevételei részben állami támogatásból származnak, amely nyilatkozatot a perfelvételi tárgyaláson megismételt. Megalapozottan hivatkozott ezért a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú ítéletnek téves a közpénz jelleg nem vitatásával kapcsolatos megállapítása. Ugyanakkor ennek a jogvita elbírálása szempontjából érdemi jelentősége nincs, mert bár a fentiekből az következik, hogy a (bizottság rövidített neve) működési költségei, így az elnökének járó juttatások is csak részben kerültek közpénzből finanszírozásra, a felperes helyreigazítási kérelme ezzel összefüggő igényt nem tartalmaz.

[64] Az ítéltábla fentiekben kifejtett álláspontja szerint a felperes helyreigazítási igénye megalapozott.

[65] A Pp. 499. § (1) bekezdése széleskörűen felhatalmazza a bíróságot arra, hogy minden ügyben egyedileg mérlegelje a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett a helyreigazító közlemény szövegét és közzétételét (Kúria Pfv.21.482/2021/5. [20] bekezdés).

[66] A PK 15. számú állásfoglalás szerint, ha a bíróság a keresetnek helytad, határozatában – a kérelem és ellenkérelem korlátai között – belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét. E szerint a helyreigazító közleménnyel szemben támasztott követelmény: a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát, szükség szerint a való tényeket félre nem érthetően kell kifejezésre juttatni. A PK 15. számú állásfoglalás II. pontja szerint a helyreigazító közlés akkor tölti be rendeltetését, ha a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát szükség szerint a való tényeket félre nem érthetően kifejezésre juttatja. A bíróság által meghatározott helyreigazító közlemény akkor alkalmas a sajtó-helyreigazítással elérni kívánt cél elérésére, ha a szükséges terjedelemben tartalmazza a valóságot sértő, és a valós tényeket; ezt meghaladóan sem tartalmában, sem terjedelmében nem lépi túl a való tény kifejezésre juttatása körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket. A valóság feltüntetése tehát csak annyiban indokolt, amennyiben az a valótlanság megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (Kúria Pfv.22.128/2012/3., Pfv.20.252/2021/4.).

[67] Az ítéltábla megítélése szerint az alperes ellenkérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a keresetben megjelölt helyreigazítási közlemény közzététele mellett a valósággként közölni kért tények szükségtelenek a tényállítás helyreigazításához, ezért az ítéltábla a keresetben megjelölt helyreigazító közleményből mellőzte a való tények közlését.

[68] A felperes elsődleges fellebbezésének megalapozottságára tekintettel a másodlagos fellebbezés vizsgálata okafogyottá vált.

[69] Mindezekre figyelemmel a felperes túlnyomórészt – a való tények közlésére vonatkozó kérelem kivételével – pernyertesnek bizonyult. Az ítéltábla álláspontja szerint a való tények közlésére vonatkozó helyreigazító közlemény tekintetében a kereset elutasítása lényegében nem befolyásolja a perköltség és az eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés tekintetében a felperes pernyertességét, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a (kiadó neve) Zrt.-t [Pp. 499. § (1) bekezdés] a felperes 81. § (1)

bekezdése alapján felszámított és az IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint meghatározott ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségének, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett eljárási illetéknek a megfizetésére [Pp. 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés], egyidejűleg mellőzve a felperes perköltség és illeték fizetésére kötelezését.

[70] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben – a valóság közzétételére vonatkozó közlemény mellőzésére tekintettel az elutasító rendelkezést – helybenhagyta.

[71] Az alperes a másodfokú eljárásban pervesztesnek bizonyult, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a Pp. 499. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a (kiadó neve) Zrt.-t kötelezte a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére. A felperes perköltsége a másodfokú eljárásban az IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint meghatározott ügyvédi munkadíjat és a b) ponton alapuló utazási költséget foglalja magában [Pp. 81. § (1) bekezdés].

[72] Utal az ítéltábla arra, a felperes megalapozottan tarthat igényt a 2025. július 2. napjára kitűzött tárgyaláson való részvételével kapcsolatos költségére, mert bár az alperes idézése szabályszerű volt, a tárgyaláson nem jelent meg, az idéző végzést olyan időpontban töltötte le, hogy a tárgyalás időpontjáig az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló 5 napos határidő nem telt el, és emiatt nem volt hozható érdemi döntés a tárgyaláson.

[73] A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 101. § (1) és 102. § (2) bekezdése alapján a (kiadó neve) Zrt. köteles megfizetni.

[74] Tájékoztatja az ítéltábla a (kiadó neve) Zrt.-t, hogy az első- és másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a (kiadó neve) Zrt.-t, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[75] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján – a felperes tárgyalás tartására irányuló kérelme visszavonására tekintettel – tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. július 8.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró